

Izvirzītie pamati: nepareizi nolemjot, ka prasītājas neregistrētā preču zīme nedeva tai tiesības aizliegt pieteiktās preču zīmes izmantošanu Apvienotajā Karalistē, un nepareizi veicot pārbaudi, lai noteiktu sajaukšanas iespēju, Apelāciju padome ir pārkāpusi Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 4. punktu.

Prasība, kas celta 2007. gada 16. aprīlī — Itālija/Komisija

(Lieta T-119/07)

(2007/C 129/41)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika, Roma (Itālija) (pārstāvis — *G. Aiello, avvocato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmumu C (2007) 286, galīgā redakcija;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmumu C(2007) 286, galīgā redakcija, par minerāleļļu, kas tiek izmantotas kā kurināmais alumīnija ražošanai Gardanne, Šenonas un Sardīnijas reģionos, atbrīvojumu no akcīzes nodokļa, ko realizē attiecīgi Francija, Īrija un Itālija. Šajā lēmumā

tika konstatēts, ka Itālijas valdības *Eurallumina S.p.A* piešķirtais nodokļu atbrīvojums 80 % apmērā no tā summas ir likumīgs, un atzīts, ka attiecībā uz pārējiem 20 % saņēmējsabiedrībai, sākot no 2004. gada 1. janvāra, piešķirtais atbalsts ir jāatgūst.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus:

- EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl apstrīdētajā lēmumā ir atzīts, ka Itālijas tiesiskajā sistēmā paredzētais atbrīvojums no akcīzes nodokļa ir uzskatāms par valsts atbalstu. Prasītāja šajā sakarā apgalvo — kā to apstiprina Direktīva 2003/96/EK ⁽¹⁾ — attiecīgie atbrīvojumi no akcīzes nodokļa nav uzskatāmi par valsts atbalstu, bet gan ietilpst valsts nodokļu režīma raksturā un sistēmā. Pat ja runa būtu par valsts atbalstu, Direktīva to pieļauj, katrā ziņā vismaz līdz 2006. gada 31. decembrim. Saistībā ar attiecīgajiem pasākumiem piedēvēto selektīvo raksturu ir jāatzīmē, ka šie pasākumi ir vispārēji piemērojami visiem uzņēmumiem, kas izmanto minerāleļļas alumīnija oksīda ražošanai. Tam apstāklim, ka Itālijas teritorijā pastāv tikai viena rūpnīca, kas izmanto minētās minerāleļļas savā ražošanas procesā, ir tikai faktiskā rakstura nozīme un tas nevar atņemt attiecīgajam pasākumam tā vispārpiemērojamo raksturu;
- EKL 87. panta 3. punkta, kā arī 1998. gada vadlīniju attiecībā uz reģionāliem mērķiem paredzēto valsts atbalstu pārkāpumu tiktāl, ciktāl strīdīgais atbrīvojums no akcīzes nodokļa ir atzīstams par nepieciešamu Sardīnijas reģiona ekonomiskajai attīstībai;
- Kopienas noteikumu valsts atbalstam vides aizsardzībai (2001/C 37/03) 51. panta E. 3.2 punkta pārkāpumu, tiktāl, ciktāl šajā gadījumā starp valsti un saņēmējsabiedrību tika noslēgti nolīgumi par rezultātu vides jomā uzlabošanu;
- visbeidzot, prasītāja norāda uz tiesiskās palāvības principa un Kopienu pasākumu tiesiskuma prezumpcijas pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.).